

תפילות אלו נאמרות בכל עלייה לCKER, כגון: שבעה, שלושים ויום השנה.

אם לא היה בבית העלמיון ३ יום יאמר:

"אפקה גבורה לעולם אדען מפיה מתים אפקה רב להHIGH מבעל חיים ביחס מפיה מתים בראחים ובסים סומך נזקפים ורופא חולמים מPAIR אסורים ומקרים אמורים לישני עperf מי במקום בעל בורותומי דומה לך מלך ממלכת ומפיה ומצחים ישועה וגאנקו אפקה להחיות מתים ברוך אפקה אדען אללהינו מלך הקדושים אשר יציר אתכם בדין ואתכם בדין ובכלל אלתכם בדין והמיתת אתכם בדין ווילע מספר בכלכם והוא עטיד להחיותכם ולקיים אתכם בדין ברוך אפקה אדען מפיה המתים".

בשmagיע ל�בר ישם יד שמאל ויאמר:

"ונח אדי פמיך והשעיב בצחחות נפשך ואצטמוך לך ויתג'גנו רוח
וכמוazz מייס אשר לא יזבבו מימייו. וכן מנק קרבנות עלון מוסקי דור דדור
תקומם וקרא לך גדר פרץ משכבר נתיבות לשבת. תשכבר בשלום ותישן בשלום עט
בא מלחמות משמעו שלום".

ויש מוסיפים:

"יהי רצון שתהא מנוחתו של פלוני בן פלוני בכבוד ואכotta יעמוד ל'".

ונוהגים לומר 7 מזמורי תהילים שם:

פרק ל"ג

ר' גנדי צדיקים באדי' לישרים באה תהלה: החזו לאדי' בכגון נבבל שעשו זמרו
לו: שירו לו Shir קחש הייבוטנו נגנו בתקועה: כי ישך דבר אדי' ובל מעשחו
באמונה: אהב צדקה ומשפעת קחד אדיג'מללה הארץ: בדבר אדי' שמיים נעשו
וב:right>רוח פיו כל צבאם: כנס בגד מי' נים נתנו באוצרות תחותמות: ייראו מאדי' כל
ארץ מפניהם גוזרו כל ישבני תבל: כי הוא אמר ביהי הארץ אצוה ויעדן: אדי' הפיר
עצת גומת הניא מלחשות עמים: עצת אדי' לעולם פעמדו מלחשות לבו לדור
חר: אשר הגוי אשר אדי' אליהו העם בחר לנחלתה לו: ממשים

הבית אדני ראה את כל הנזקים: ממכון שבתו השגים אל היצור יחד עם המבויים אל כל מעשיהם: איו מלך נושא ברב ברב כה: שקר הסוס למשועה בברח לא ימלט: הנה עין למקולמים למסדרו: להציג מקומות בשם ולזכירם בראבונו: לאדני ערנו ונגנוו הוא: כי בו ישמח לבניו בשם קדשו של ר' חנוך אדוני עלינו גורא ונחלנו לר'.

פרק ו' ז'

"מכתקם לדוד שמרני אל כי חסתי בך: אמרת לאדני אדני אתה טובת באל עליון: לקדושים אדר בארץ הפה ואדריו כל חפצי בם: רבו עצותם אחר מהרו כל אשיך נספחים מכם ובכל אשא את שמותם על שפטך: אדני מנת דלקוי וכוסי אפסה תומך גובלין: חבלים גובלין בערים אין נחלה שפורה עלי: אביך את אדני אשר ישבינו אך לילות יסודנו כלוינו: שווית אדני לגדני תמיד כי מימני בל אמונו: לנו שמח פיבי וויל בבדוי איך בשר ישבן לבטח: כי לא תעזב גPsi לשלול לא תתן חסידך לאוות שחת: תודעני אורך חיים שבע שמחות את גובל ונטות בגבורנה".

עשוה רוחם של מושדים ממש, עד מבואו: פשת חשן וחוי וליה בז תרמש כל
כךיתות צער: הכהנים שאגיים לזרר ובקש מאל אכלם: תזרע השמש' ואספונו ואל
ועונתם ורבקו: יצא אדקם לפועל ולעכברתו עדי ערב: מה רב מעשיך אדני כלם
הנחכמה עשית מלאה הארץ קניינך: זה הים גודול ורוחב יקינם שם רמש ואין מספר
חוויות קענות עם גמלות: שם אניות יהלכו ליעוזה נוצרת לשחק בז: כלם אליך
שברו לחתת אכלם בעתו: תנתן להם ויקטנו תפחה זיך ישבעו טוב: מסתיר פרניך
יבלהלו תשרף ורוחם יגענו ואל ערדם ישבו: תשלח ורוחך יבראו ותחדש פני
קדמה: היה בבוד אדני לעולם שמח אדני במשיו: המבט לארכז ותרעד יצע
הקריר וויאשנה אשירה לאדני בתוי אמורה לאלהי בעוזי: יערב עלייו שייחי אנסכי
אשם באדני: יתמו חטאיהם מו קארץ ורשעים עד איים ברוכי נפשי
את אדני הלאהינה.

פרק ק"ל:

"שיר המשלות מפעמים קראתיך אדני: אדני שמעה בקולו תהיהך איזיך
שבות לkol פָּנָגְנִי: אם עונת תשמר זיה אדני מי עימך: כי עמק הפלקה למן
תורא: קייתי אדני קותה נפשי ולבדך הוקלתי: נפש לאדני משמרם לבקר
שמרים לבקר: חיל ישראאל אל אדני כי עם אדני החסד והרבה עמו פדות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו".

אחר לכך אומרים אותיות שם/ה הפרטיש של המנוחה לפי הקטיעים מתוך מזמור קב"ל:

¹ שרי תמיימי דרך ההלכים בתורת אדני:

אשר נצר עדרתו בכל לב ירשוהו
אך לא פועל עולה בקדשו הלהכה:
אתה צויתה פקידך לשמר מזדך:
אחליל יוכנודך לשמר חיקיך:
או לא אבות בה賓יט אל כל מצותיך:

מִמֶּה זַקָּה גֵּר אֶת אָרוֹן לְשֻׁמֶּר בְּדָבָר:

בְּכָל לְבִי זְרַחַתְךָ אֲלֹת פְּשָׁגָנִים מְמַצְּבָתֶךָ:

לְבִי אַפְּנִיתִי אַמְּנַתְךָ לְמַשְׁעָנוּ לֹא אַחֲטָא לְךָ:

בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם:

בְּשָׁפְטִי סְפָרָתִי כֵּל מְשֻׁפְטִי פָּנָיךְ:

בְּדוּרָה עֲדוּתִים שְׁשִׁיתִי כְּלֹל הַוּרָה:

בְּפָקְדִיךְ אֲשִׁיתָה וְאַבְיָה אַחֲתָה:

בְּחַקְתִּיךְ אֲשַׁתְּשַׁשְׁתִּי לֹא אַשְׁבִּת דָּבָר:

ג מל על עבדך אחיה ואשמרה דבָר:
גַּל עני ואכטיה נבלאות מתנותך:
גַּר אֲנָכִי אֶחָזֵךְ פְּקָדָר מְנִי מְצֻוֹתֶךָ:
גַּרְסָה בְּשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מְשֻׁפְטֶיךָ בְּלָעֵת:
גַּעֲרַת זִים אֲרוּיוֹן הַשָּׁגִים מְמַזְעָתֶיךָ:
גַּל מַעְלֵי קְרָהָה בָּאוּ כִּי עֲדַתְבָּה צָרָתִיכָה:
גַּם שְׁבוֹ שִׁירָה בִּי נְגַדְּרוּ עֲבָדָךְ נִשְׁׁבִּים בְּחַקְבָּה:
גַּם עֲדַתְבָּה שְׁעָשִׂי אֲשִׁי אַתְּבָה:

פרק י"ז

"תפלה לדוד שמעה אדני זעק הקשחה וצתה האיזה תפלה בלא שפה מרמה: מלפני מושפי יצא עיניך ח齊זעה מישרים: בחנות לך פקתקת לילה ארפתני בת מזא צמותי ועל יעבר פ: לפועלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי אהרות פירץ: פתרך אשורי במגעתויך כל גומושו פעען: אני קראתיך כי תענני אל הט אנונך לי שמע אמרתיך: הפלת חדיק' מושיע חוסים ממתוקמים בימינך: שמרני באישון בת עוז בצל בפֿרְיך תסתירינו: פגני רשותים זשהוני איבוי בנבש יקפו אל: חלבמו סגו פימו דברו בגאות: אשוריין עטה סבוגנו עיניהם ישתו: לנשות בארכ' דמיון פאריה יסכו לטוח וככפירות יש במשמעותם:

קומה אדני קומבה בוגו הכהירעה פלטה נשי מרים שרבב: ממתים
ודג אדני ממתים מחד חלכם בסמיים ואצטוק תמלא בהם ישבעו גנים והגיה
יתרums לעולמים: אני בעזך אהזה בניך אשבעה בהקץ המתוקב".

קע"ב

"ישלמה אליהם משפטיך למלך תן וצדקהך לבן מלך: דיו עמך בצדק ונעיב
בכממשפט: ישאו קרים שלום לעם ובגבורות בצדקה: שפט עני עם יושיע לבני אבוי
ויזבא עוזק: יראוך עם שמשל ולבני ג'טם דור דורות: ייד בפער על ג' רביבים
זריזר ארץ: יברח בקינוי צדיק ורב שלום עד גלי רוח: גוך מים עד ים ומנקה עד
אפסי ארץ: לפניו וברעו ציים ואבעו עפר להחכה מלכי תרשיש ואדים מנחה ישיב
מלמכים שבא וסבא אשביר נקריבו: ווישתחו לו כל מלכיםם גל גוים עבדזהה כיוצל
אביון משוען וען ואין עור לה: וחול עד לד ואביוו וגנותות אביווין יוישע: מתונ
ומחקם יאלג נפש ויקר קדם בעיניו וחוי יוקו לו מלחב שבא ויתפלל בעדו
תפמד כל היום יברכנהה: והי פשת בר הארץ בראש הרים ירעש לרבען פרו וויצו
עיר בעשב הארץ: והי שם לעולם לפני שמש ינון שם וויתרכו בו כל גוים
ਆשרויה: ברוך אדני אליהם אלהי ישראאל עשה נפלאות בהדה וברוך שם בבוד
לעלום ומלא בבדוח את כל הארץ אמרנו ואנו: בלטו תפלהות דן ישי".

קצ"א

"שב בטהר עליו בצל שדי יתלונן: אמרו לאדרי מהשי ומצקתו אליה אבצה בו כי הוא ציליך מפה ימוש מדבר הוהו: באברתו שיר לך ומתה פגוי וחסה צנה וסורה אמרתו: לא תראה ממפוד ליליה מהץ טוים: מדבר באבל ימלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדק אלר ורבבה מימינך אלך לא גיש-בק בעינך שבטי שלמת רשות ותוארו: כי אפקה מהשי עליון שמת מענו: לא תאהר אלין רעה ונגע לא רוקח באלהלן: כי מלמאנוי יצוחה לך לשליך בצל קרכוב: על פבים ישאונג פון תרג'ון באבן ורג'ון: על שחול ופטן תזריך תורמס פכרי וטבוני: כי ביז'שאק ואפלטחו אשבגורה כי פידע שם: יקראנינו ואעננוןעו עמו אנקיכי באצרא אהחלעזו אכבדהו אויר יטם ששביטה והארחו בשטוות".

• T"R RT

"ברכי נפשי את אדני אדני אלהי גָּדוֹלָת מְאֹד הַזֶּה וְדַבֵּר לְבָשָׁת: עַתָּה
בשלה מאה נועה שמים כירעה: מקירה בפיהם עליותיו השם עבדים וכובעו המהלה
על כנפיו ורוח: עשה מלאכיו וחוותיו משפטיו אש להט: יסיד ארץ על מכוניותו בל
תemptו עלם ועד: תחום כלבוש פסיתו על הרים יעדמו מם: מנו גערתב ניטשו מון
rangle ועמיך ייפוזו: עלו הרים והוא בקאות אל מקומ זה יסידת להב: גבול שמת בל
יעברונו בל יישבו לכשות הארצ: הקמלן מעיים בתקלים בוין הרים יולכו: ישקו
בל חיתו שדי שבור פראים אצמאם: עלייהם עוץ השמים ישכו מבי שפאים יתנו
kol: משקה הרים מעליותיו מפי מעשיך תשבע הארץ: מצמיה חצרו לבכמה
וששב לעבדת האדים להוציאו לחם מן הארץ: ייוו שמחם לבב אנוש לאזהיל פנים
משפטם ולכם לבב איש ייעש: ישבטו עצי אדני אדרי לבנון ואיש בעש: אשר שם
אפרים יגונן חסידה ברוחם בירכתה: הרים הגדלים לעלום סלעים מחסן

ע שיתי משפט וצדק בלב פנימני לעשקי:
ערב עבדך לטוב אל יישעניזדים:
עuni כלו לישענן ואמרת אדקה:
עשה עם עבדך בסודך וחיקיך למדיין:
עבדך אני הביני ואדעת עדתיך:
עת לאשות לאדך הפהו תונתק:
על בו אהבתך מצויה מארך ומפה:
על בו כל פחדך כל ישרתי כל ארכך שקר שנאתה:

פ לאות עדותיך על פן נצרטם גפש:
פמח דבריך נאיו מבוי פתי:
פי פערתי ואשאפה כי למאזותיך נאבתה:
פנה אליו ותגנו במשפט לאחבי שמה:
פאמים בכו באקרותך ואל פשלט כל אלו:
פדיי מעשך אכם ואשמה פקדון:
פיג'יך שאר בעדך ולפדיי את חקוק:
פלגי מים נידוד עיני על לא שמו תורתקן:

צ דיק אהבה אדני יושר משפטיך:
צרים צדק עדתיך ואמונה מאה:
צמתני קבוצתי כי שכחו דבריך ארא:
ארופה אמורתך מאד ועבדך אהבה:
אעיר ארכיך ונבזה פקדון לא שבחת:
צדחותך צדק לעולם ותונתק אמות:
צרכו צוק מקאונו מצויב שחשוי:
אזכ עדותיך לעולם הביני ואהיה:

ק ראתה בכל לב ענני אדני חיקיך ארצה:
קראותיך השועני ואשורה עדתך:
קדמותי בקשר ואשעה לדבריך יסלי:
קדמו עני אשומות לשבוי באמורתך:
קול שמעה כחסוך אדני במשפט תני:
קרבו ודפי זמה מתונתק רצקה:
קרוב אפה אדני וב כל מצויך אמת:
קדם בזעתי מדתיך פי לועם יסדקם:

ר אה עטי וומלצני כי תונתק לא שבחת:
רייה ריבוי ואלני לאמרתך פני:
רוחוק מרושים ישעה כי חיקיך לא גרשא:
רפסים ובם אדני במשפטיך פני:
רבים ודפי זכיי מעוזותיך לא ציטית:
ראייתם בגדים ואתקוטטה אשר אמורתך לא שומרה:
ראיה כי פקדוןיך אקבתך אדני בסודך פני:
ראש דרבך אמת ומלעם כל משפטך אדקה:

ש רים ודפני חם ומדברך פחד לב:
שע אני על אמורתך כמושא של רב:
שקר שנאיי אטעהו תונתק אקbullet:
שבע ביום הללטיך על משפטי צדקה:
שלום רב לאחבי הוונתק ואין זמו מכשול:
שברתי לשעתך אדני ומוצותיך עשייתך:
שברקה נפשי עדתיך אקיובם מאה:
שמורתיך פקידיך ועדותיך פי בל דרכי נאבק:

י דיק אשוני יוכוננו כי הביני ואלמה מצויה:
יראיך יראו כי ישמחו כי לדבריך יקלת:
יעתוי אדני כי צדק משפטיך ואמונה עינינו:
יהי בא סודך לסתמי ואמרתך לעבדך:
יבאוני רסמייך ואחויה כי תונתק שעשוי:
בשודדים כי שקר עתונאי אני איש בפקודיך:
ישובו לי וראיך וידעי עדתיך:
יהי לבי טמים בחקיך למעו לא אבוש:

כ לכה לתשוחתך נPsiי לדבריך יקלת:
כלו עני לאמרתך לאמר ממי תנשומי:
כי התי ננד בקיוטו חיקיך לא שבחת:
כמה ימי עבדך מתי תשחה ברדיי משפט:
בר או לי זדים שיחות אשר לא בתורתק:
כל מצויב אמנה שקר ודפני עצמי:
כמעט כלוני הארץ ואני לא עזבתי פחדך:
במסודך טמי ואשורה עדות פך:

ל עלים אדני דרבך נגב בשימים:
לדור נדר אמונתך כוננת ארץ ועתם:
למשפטיך עמדו הימים כי לכל עזיבך:
לולי תונתק שעשי איז אבדתי באתמי:
לעלם לא אשכח פקדיך כי בס חיקתך:
לק אני הוועני כי פקידיך נזרשת:
לי קו רשותם לאבדני עדתיך אתבוניה:
בל כללה ראיתי צד רסה מצתת מאה:

מ ה האבתך תונתק כל הימים היא שיתתי:
מאיבי תחכמוני אצוך כי לעלם היא לא:
מקל מלמד והשלתי כי עותך שיחה לא:
מקונים אתבוניו כי פקידיך נזרשת:
מקל אורח רע בלאתי רגלי למשו דרכך:
משפטיך לא סרות כי אקה הורתקנה:
מה נמלכו לחפיק אמורתך מדקש לפיה:
מפקודיך אתבונן על פן שנאיי בל ארכך שקה:

ג ר לרגלי דרבך ואורו לנטיתך:
נסבעתי ואקימה לשם משפטי צדקה:
נעניתך עד מאד אדני תני בדרכך:
נדבות פ רצה נא אדא וממשפטיך למדני:
נסחי בכפי תמייד ותונתק לא שבחת:
נתנו רשותם פח לי ומפקודיך לא פשיטה:
נחלתyi עדותך לעלם כי ששון לב והפה:
ניטיתך לבי לשות חיקיך לעלם עקב:

ס עפים שנאיי ותונתק אקbullet:
סתורי ומגני אקה לדבריך יקלת:
סוזו מגני מושיע ואראה מכות אלמי:
סמכני באמונתך ואחויה ואל חבשני משברי:
סעדני ואשעה ואשעה בחיקיך תמייד:
סלית כל שוגים מהקיך כי שקר פרומיקם:
סיגים השבת כל רשיי הארץ כוכב עדרתיך:
סמר מפקודך בשורי וממשפטיך גראתי:

ד בקה לעפר נPsiי חינוי דברה:
דרכי ספרתי ותענני למدني חיקיך:
דרך פקידיך הביני ואשורה בוגלאותיך:
קלפה נשפי מתגה קימי פדרכיך:
דרך שקר סדור מפמי ותונתק קגנני:
דרך אמונה בקרותיך משפטיך שווית:
דרך עזותיך אדני אל תבשניהם:
דרך מצויב ארכז כי פרחיב לבבי

ה רני אדני דרך שקי וארכיה עקב:
סבירני ואצורה תונתק ואשורה בכל לב:
סידרני בנתיב מצויב כי בו שפעת:
סת לב אל עדותיך ועל אל יצצע:
ה עבר עמי מראות שוא בדרכך מיגן:
דקם לעבדך אמורתך אשר ליראתך:
הבר חרפתי אשר גורתי כי משפטיך טובים:
הנה פאבתי לפאדי בצדchan מיגן:

ו יבאני סנקך אדני תשוחתך באמנותך:
ואננה חרפיביך כי בטחתי בדרכיך:
ואל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטיך יקלת:
ואהשורה תונתק תמיד לעזים עד:
ואתמלכה ברוחך כי פקידיך דרישין:
ואדבורה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש:
ואשפתישע במצויב אשר אחר אהבתך:
ואשה כי אל מצויב אשר אהבתך ואשורה ביחסיך:

ז כר לעבדך על אשר יחולתני:
את נקמתך עטוי כי אמורתך יתני:
זדים הלאצי עד מאד מתונתק לא ציטתי:
זברוי משפטיך מרשים עזבי תונתק:
לעלפה אחתני מרשים עזבי תונתק:
זמרות קיו לי חיקיך בית מגורי:
זברות בלילה שמק אדני ואשורה תונתק:
זאת קתעה לי כי פקידיך נזרשת:

ח לקי אדני אמורתיכ לשמר דרכיך:
חליתך פיך בכל לב חגני אמורתך:
חשתתי דרכיך יאשבה וגלי אל עדתיך:
חסחי ולא התמהוקת לשמר מצויביך:
חצאות לילך אקסום להודות לך על משפטי אדקה:
סבר אני נבל אשר ברוך ורשותי פקידיך:
סדקך אדני מלאה הארץ חיקיך למדנא:

ט ב אשית עם עבדך אדני פדרכיך:
טוב טעם דעת למדני כי במצויב האמנתי:
טום אענה אני שג עעה אמונתך שערותיך:
טוב אקחה ומישיב למדני חיקיך:
טבלו עלי שקר זדים נבל לב ארך פקידיך:
טפש פחלב כלם אני תונתק שעשעתה:
טוב לי כי גאנז לי פמע אולם חקוק:
טוב לי תונתק פיך מאלפי זהוב גאנז:

ת. קרב רצתי לפניו אדני בדרכך הבינוי:
פבואה תחכתי לפניו באמרות הצלניה:
תבעה שפטוי תהלה כי תלמידנו חקן:
פצע לשוני אמרתך כי כל מצוין אדך:
תהי זיך לאורני כי פקוקיך בחרתך:
קאבתי לישותך אדני ותורתך שעשיה:
תחי נפשי ותבלעך ומשפטיך יאנני:
טעתי פשה אבד בקש עבקך כי מצויך לא שבחתי:

וכן אותן של המילה "נשמה" מתוך אמור כי"ע:

"נֶרְלָגֵלִי דָרְכֵךְ וְאַרְלָנְכָבָתִי:
נְשַׁבְעָתִי נְאַקְיָמָה לְשֻׁמְרָה מְשֻׁפְטִי צָדָקָה:
נְעַזְיָתִי צַדָּקָה אֲדָנִי כְּדָרְכָה:
נְדַבְתִּי פִּרְצָחָה נָא אֲדָנִי וְמְשֻׁפְטִי לְמִדְנָה:
נְפָשִׁי בְּכֹפֵי תְּמִיד וְתוֹתָבָךְ לְאַשְׁבָחָתִי:
נְתַנוּ רְשָׁעִים כְּחִי וּמְפַקְדִּיךְ לְאַלְעָיוֹתִי:
נְבָלָתִי דְעֹתָיךְ לְעוֹלָם כְּשַׁשְׁוָן לְבִי הַקָּהָה:
נְסִיתִי לְבִי לְעָשָׂות חָקִיךְ לְעוֹלָם עַקְבָּךְ".

"שְׁרִימִי דְּקָפָנוּ חָטָם וּמְדַבֵּרְךָ פָּסְדָּבִי:
שָׁשָׁ אֲנָכִי עַל אַמְרָתְךָ בְּמוֹצָא שָׁלָבָה:
שְׁקָר שְׁנָאָתִי נְאַמְעָבָה תְּזַעַטָּךְ אַקְבָּתִי:
שְׁבָעָ בָּיִם הַלְּלָתָבָךְ עַל מְשֻׁפְטִי צָדָקָה:
שְׁלָמָם רְבָבָ לְאַחֲבָתִי תְּרוּתָךְ וְאַיְוָן מְשֻׁלָּוָה:
שְׁבָרָתִי לְשַׁעֲתָךְ אֲדָנִי וּמְצֹוִתִּיךְ עַשְׁתִּי:
שְׁמָרָה נְפָשָׁה עַדְתִּיךְ נְאַהֲבָם מָאָדָה:
שְׁמָרָתִי פְּקָדָךְ וְדַתְּךָ בְּכָל דָּרְבֵּי גָּדוֹבָה".

"מָה אַהֲבָתִי תְּרוּתְךָ בְּלִי הַיְם הַיְאָ שִׁיקָתִי:
מָאוֹזִי תְּחַכְמָנִי מְצֹוִתְךָ בְּלִי לְעוֹלָם הַיְאָ לִי:
מִכְלָמָדִי הַשְּׁפָלָתִי כִּי עֲדֹתִיךְ שִׁיקָתִי:
מִזְקָנָם אַתְּבָנוּ כִּי פְּקָדָיךְ בָּצָרָתִי:
מִכְלָ אֶרֶח רָע בְּלָאָתִי וּגְאַל לְמַשְׁעָן אַשְׁמָרָךְ:
מְשֻׁפְטִיךְ לֹא קָרְתִּי כִּי אַקְהָה הַוּתָנִי:
מָה נְמָלָכוּ לְחַכִּי אַמְרָתְךָ מְקַשֵּׁשׁ לִפְנִי:
מְפַקְדִּיךְ אַתְּבָנוּ עַל בּוֹשָׁנָתִי בְּלִי אוֹחַ שְׁקָר".

"הַוּרָנִי אֲדָנִי דָרְךְ חָקִיךְ וְאַצְבָּה עַקְבָּךְ:
בְּבָנִי וְאַצְרָה תְּרוּתְךָ וְאַשְׁמָנָה בְּלִבְךְ:
סְדַרְיכִנִּי בְּנָתְבִּיכְמְצֹוִתְךָ כִּי בְּוֹשְׁפָצָתִי:
חַטְלָבִי אֶל עַדְתָּךְ וְאֶל אֶל גְּצָעָ:
הַעֲבָר עַנִּי מְרָאָת שְׂאוֹ בְּדָרְכְךָ סִינִי:
קַחַם לְעַבְדָךְ אַמְרָתְךָ אֲשֶׁר לְרֹאָתָךְ:
הַעֲבָר חָרְפָתִי אֲשֶׁר יָגַרְתִּי כִּי מְשֻׁפְטִיךְ טֻבָּים:
הַגָּהָה תְּאַבְתִּי לְפַקְדִּיךְ בְּצָדְקָתְךָ מִינִי".

לאחר מכון אומרים קדש (ובלב שיש מנין):
קדיש יתום / יהא שלמא
האבלים: יתגדל ויתקדש שם רבא.
הקהל: אמן.
ה אבלים: בעלה די ברא כרעתה, נמליך מלכותה, נצמח פרקנה, ויקרב
משיחתך.
הקהל: אמן.
ה אבלים: בטיכו וביומיכו ובתי דעל בית ישראל, בעגלא ובזמו קרייב ואמרו
אמנו.
הקהל: אמן.
ה אבלים: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי ערלמי יתברך. ותשבחה. ויתפאה.
ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלמה. ויתהקל שמה דקדשא, ברוך הוא.
הקהל: אמן.
ה אבלים: לעלה מון כל ברקתה. שרתתא. תשבחתא ונחמתתא. דאמינו בעלה
אמנו.
הקהל: אמן.
ה אבלים: יהא שלמא רבא מון שמאי. פיהם שבע וישועה ונתקפה ושיתבה ורפואה
וגללה וסליקה וכפרה ורוחח והצלחה. לנו ובל עמו ישראל ואמרו אמן.
הקהל: אמן.
יש נהגים להניח על הקבר אבן מסוים כבוד הנפטר.
ביצהה מבית הקברות נהגים ליטול ידיים 3 פעמים על כל יד לסריגון.